

NUMERO 3 / 2008 ELOKUU
KAAKONRANTALAINEN KYLÄKULTTUURILEHTI ♦ IX VUOSIKERTA
Rakila - Mäntlahti - Pyötsaari - Sydänkylä - Kuorsalo - Tammio

RAMNANTTAKA...
RAVNANTTAKA...

- **ÖLJYTYYNÄ TUULIVOIMAA**
- Suojasatama
- Maakuntakaava
- **RAKILAN KARTANO**
- **OSAKASKUNTIEN KUULUMISIA**
- **KIRKKOVENEELLÄ KUORSALON**
- **KYLÄ MAAILMASSA 2008**

Kansikuva: SKV keulahahmo Jerry Punk-Ilfamissa

Syksy saapuu märin askelin...

Kesäillat pimenevät pikkuhiljaa ja syksy lähestyy. Helteet eivät paljon tänä kesänä rasiittaneet. Vettä on sataanut niin, ettei kasvimaita ole tarvinnut kastella ja koi-voissa on vesi riittänyt. Viileän kevään myötä mustikkasato jäi pieneksi, mutta innokkaimmat poimijat ovat niitäkin löytäneet. Sieniä on tulossa paljon, jos runsaiden sateiden perusteella voi mitään ennustaa.

Sateisesta kesästä huolimatta **Mäntlahden ensimmäinen Kulttuuriheinäkuu** onnistui hienosti, jokaisena tapahtumapäivänä oli poutasää, joskin Hasse Wallin esiintymispäiväksi säätiedotus lupasi sadetta, mutta ainakaan Rantaituvalla ei satanut. Heinäkuun tapahtumien onnistumista kuvaa parhaiten ehkä se, että jokainen esiintyjä ilmaisi halunsa tulla uudelleen esiintymään Rantaituvan Pagodiin.

Kaakonrannan kyläyhdistyksen keväinen Viipurin matka jäi tekemättä, mutta syksyllä lähdetään jälleen ostomatkalle. Alkukesästä yhdistys järjesti historiallisen kirkko-venesoudun Kuorsaloon. Soutuun oli kutsuttu myös klamilalaisia, mutta valitettavasti sieltä ei löytynyt riittävästi osallistujia. Ehkä ensi vuonna soudetaan jo kahdella veneellä.

Sydänkylän osakaskunnan puheenjohtaja Tuomo Peltola on pitänyt taas kiitettävästi huolta tiedottamisesta mm. pitämällä toimituksen ajan tasalla kylän tapahtumista ja toimittamalla materiaalia lehtijuttuja varten. Sydänkyläläisiä on puheenjohtajan mukaan "onnistanut" tänä vuonna oikein kahdesti; Klamilan Hellitöksen selälle on perustettu suojasatama öljyonnettomuuden varalle ja Harvajanniemeen on maakuntakaavassa varattu alue tuulivoimaloille.

Klamilan edustan valitseminen suojasatamaksi huolettava kovasti, sillä öljyonnettomuuden sattua vuotava öljytankkeri hinataan Hellitöksen selälle ja eristetään puomeilla niin, että öljy ei valu merelle vaan se jää Klamilan edustalle aiheuttaen suurta vahinkoa ympäristölle ja kalastukselle sekä kalankasvatukselle. Osakaskunnassa ihmetelläänkin, millä oikeudella yksityisiä vesialueita otetaan tällaiseen käyttöön.

Sorbus-sillan, Lommin sillan tai tiehallinnon mukaan Sydänkylän paikallistien sillan korjaustyöt ovat pysyneet aikataulussa, joten silta avattaneen liikenteelle 5.9.

Rakilan osakaskunnan uusi, hirsinen kalamaja Itä-Kotkassa on elokuussa vihitty juhlaallisesti käyttöön. Tekijät ovat ylpeitä aikaansaannoksestaan ja kyläläisten kesken vallitseva hyvä henki oli aistittavissa myös vihkiäisjuhlissa. Vaikka erimielisyyksiäkin kolmen vuoden rakentamisurakan aikana oli, niistä päästiin aina sopuun. Talkoisiin osallistujat olivat tasa-arvoisia, kukaan ei ollut toista parempi ja kaikki tehty työ oli yhtä arvokasta. Ja talkoisiin riitti väkeä, milloin enemmän, milloin vähemmän.

Rakilalaisten kalastamiseen vaikuttava Haminan satamaan johtavan syväväylän syventäminen ja oikaiseminen näyttää siirtävän ensivuoteen rahoitusongelmien vuoksi, joten tänä syksynä voi Rakilan vesialueilla kalastella entiseen tapaan ja yöpää uudella kalamajalla, jonne mahtuu hyvin 3-5 miestä ja tarpeen mukaan tilaa löytyy isommallekin joukolle. Ehkä?...

Museotiellä on ajettu lujaa myös tänä kesänä eikä edes nopeusrajoituksilla Mäntlahden ja Klamilan keskustoissa näytä olevan mitään merkitystä joillekin autoilijoille. Klamilaan on saatu muutama suojatie, milloinkohan sellainen nähdään Mäntlahdessa Paussi-kioskin kohdalla. Sillä olisi ehkä hiljentävä vaikutus ylinopeutta ajavien autojen nopeuksiin.

Sudet tappoivat Kattilaisissa lampaita ja susipariskunta on nähty Mäntlahdessakin. Ojalanpolun lampaita pidettiin varmuuden vuoksi öisin sisällä. Kyläyhdistyksen järjestämällä patikkaretkellä Kodalle törmättiin kahteen eläimen (suden?) makuupaikkaan ja mukana ollut koira sai ehkä vainun susista, ainakin se säihkähti kovasti jotta pelästytään käytöksellään myös patikoitsijat Eeva Salaston ja/tai ainakin allekirjoittaneen. Mahdollinen suden läheisyys sai patikoitsijat kiirehtimään Lelun hiekkakuopille johtavalle tielle ja suunniteltu kiintorastien etsiminen jäi. Pimeällä ulos mentäessä tuntuu turvallisemalta, kun sytyttää pihavalon.

Susia tai ei, suunnitteilla on kuitenkin kesän päätösjuhla Rantaituvalla ja Paussikioskilla erilaisine kilpailuineen. Kesällä ei yhteisiä urheilutapahtumia ollut edes juhannuksena, liekö sateinen sää ollut syynä, mutta vielä ehtii. Joten seurakkaa ilmoitustauluja, josko keksisimme vielä jotain kivaa yhdessä.

Lopuksi ote taarasti Tuomon Peltolan puheesta Hapanvelli juhliissa:

"Öljyonnettomuuteen on varauduttu, koska Klamilan kalasatamasta löytyy noin 100 metriä öljyvuomia ja palokunnan varastossa on trailerin päällä Buster- vene ja kaksi 45 litran saavia sekä kolme koussikkaa.

Mökkiläiset sanovat usein, ettei kylillä mikään muutu, mutta tänä vuonna paikalliset voi sanoa muutosta tapahtuneen. Mökin takapihalle voi nousta tuulivoimalaitos ja rannanpuoli on vuotavan öljytankkerin suojasatama.

Tulevaisuutta ajatellen Virolahdella menee hyvin, koska Virolahti on kasvukunta. Rekkajonot 7-tiellä kasvavat. Velka per/asukas on hyvässä kasvussa, ja Virolahti emäkuntana on kasvamassa, kun siihen liitetään Hamina ja Miehikkälä."

Mervi Värri

RANNANTAICAA...

KAAKONRANTALAINEN KYLÄKULTTUURILEHTI ♦ IX VUOSIKERTA

Rannantaikaa väki ry:n jäsenlehti
Julkaisija: Rannantaikaa väki ry
 Simonmäentie 18, 49840 Mänttälahti
Vastaava ja taittaja: Ilkka Ahmavaara
 p. 045 136 5882, erakko@dlc.fi
Toim.siht: Mervi Värri
 p. 044 506 0370, mervi.varri@dlc.fi

Paino: Solver Palvelut

www.saunalahti.fi/rantai

ISSN 1795-1054

Painos 250 kpl

Ilmestyy kerran vuodenaajassa

PANKKI: HSOP 550600-261550

Lehteen tulevat jutut pyydetään toimittamaan lehden toimitukseen ilmestymiskuukausien alussa:

1. helmikuu 2. toukokuu 3. elokuu 4. marraskuu

LÄHETTÄKÄÄ AINEISTONNE LEHTEEMME HYVISSÄ AJOINI!

Ettei juttunne julkaisu jää seuraavaan numeroon.

Kesä keikkunen menevi

Kesäaika on ihmiselle aistien juhlaa: valon, värien, makujuen, tuoksujuen ja äänien. Siirrymme sisätiloista ulos - tanssilavoille, musiikkitapahtumiin, kuvataidenäyttelyihin ja kesäteattereihin, joita on joka niemessä ja notkossa. Osallistumme akankantoon, saappaan-, lölyn- ja tikanheittoon, sukulaistapaamisiin Rönkkövaarassa ja oman pihan grillijuhliin. Hihkumme pesä- ja jalkapallokatsomoissa, rämmimme lakkasoilla, narraamme ahvenia laiturilla tai meditoimme riippumatossa tuulen tuuditellessa. Tunneimme kuinka kesä luovuttaa meille voimaansa, herkistää kau-neudellaan. Tekee mieli pysäyttää aika.

Eräänä aamuyönä Rakilassa heräsimme ukonilmaan. Salama iski, sytytti kartanon pääarakennuksen, joka paloi ja myös Claire ja hänen rakas vanha koiransa. Järkytyimme! Enää emme tapaa lenkipolulla. Myöhemmin päivällä syttyi salamaniskusta kytenyt mänty vastakkaisella rannalla.

Juoksi kyläämme juhannuksen aikaan Venäjältä tai ui Vi-rosta kuusi villisikaa. Tonkivat perunapeltoja ja puutarhoja, herättivät miesten "villin metsästysluonnon" ja niin säilytettiin siat kaukaisille koiranputkiniityille. Hiljaisesti toivoimme, että sentään muutama eksoottinen eläin jäisi kylään muiden eläinlajiemme joukkoon.

Puntarpäät kukkivat - silmät kutiavat, nenä on tukossa, ääni pihisee, paleltaa, sataa. Kesä kuitenkin.

Perinnetiedon mukaan kesäkuukausien nimet alun alkaen ovat olleet kesänto-, sydän- ja koirakuu, joka ei tar-

koita koiraa, vaan Koirantähti Siriusta, joka nousee tai-vaan rannalle loistamaan ja ilmoittaa kuumen kuivan kauden alkaneeksi. Jaakonpäivä on ollut myös Ukon eli Tor-jumalan juhlapäivä. Jaakko heittää kylmän kiven ve-teen, houkuttelee lapset papumaahan ja pistää paar-mat pussiin. Unikeko eli Seitsemän nukkuja-nimitys tulee efesolaisista nuorukaisista, jotka pakenivat keisari Deciuksen vainoja ja nukahtivat vuodet 249- 447, kaksisataa vuotta melkein, mutta saduissa ja legendoissa kaikki on mahdollista.

Pärtylin päivään päättyä kesä ellei jatku intiaani-kesänä.

Lastenlapset ovat ihania, mutta uuvuttavia! Vanhempien matkojen aikana hoivaan, turvaan, nostan, kannan, kei-nutan, kaivan, ryömin, konttaan, kehun, ihmettelen, loh-duttelen, vastaan satoihin kysymyksiin ja luen kymme-nettä kertaa samaa satua, kun jo kolmantena iltana on puhti poissa. Välittömästi heidän lähdettyään kaipaan heitä taas.

Siriuksen nousun aikoihin helisi huilu Rantaituvan piha-piirissä, sulautuen luontoon kuin lintujen äänet. Quantzin Pieces 2 ja Telemannin Fantasia soivat vielä korvissani missä kuljenkin.

Viikkoa myöhemmin raikui sotilasmusiikki kaupun-kimme puistoissa ja bastionissa, kansainvälinen mars-sishow on aina ollut näkemisen ja kuulemisen arvoi-nen. Kalastuskunnan kalamaja Itä-Kotkassa valmistui, käsi-ja yhteistyön taidonnäyte ja päätti näin kolme vuot-ta kestäneen projektin.

Vuodenaikojen kehä niistä kirjoittaneelle on nyt sulkeutu-nut. Jätän lukijat irlantilaisen runoilijan John O'Dono-huen ajatusten äärelle: "Olkoon sinulla maan ravintoa, valon kirkkautta, meren vuolautta, olkoon esi-isien suoje-lus kanssasi. Muokatkoon verkkainen tuuli nämä rak-kauden sanat ympärillesi näkymättömäksi viitaksi pitä-mään elämästäsi huolta".

Pirkko Soranta

1918

1918 tapahtumien materiaalin keruu on vielä kesken. Marraskuun lehdessä on tar-koitus julkaista materiaalia, jotka olemme siihen mennessä saaneet mm. Veli-Matti Kinnusen meille toimittamaa aineistoa.

RAKILAN KARTANO

Kesäkuun 9. päivänä rakilalaiset ja mäntlahtelaiset aamuvirkut näkivät herätessään Brakilan kartanon suunnalta loistavan oudon valon. Mäntlahtelainen Tapani Korpela lähti kello viiden aikoihin tarkastamaan, mistä valo tuli. Rakilassa hän totesi kartanon päärakennuksen olevan tulella ja hälytti palokunnan. Tapanin saapuessa kartanon pihaan, palo oli jo siinä vaiheessa, että päärakennuksen ikkunat hajosivat tulen voimasta. Palokunnan tehtäväksi jäi ympäröivien rakennusten varjeleminen ja jälkisammutustyöt.

Tulipalossa paloi kulttuurihistoriallisesti arvokkaan päärakennuksen lisäksi yksi henkilöauto ja kartanoa lähinnä olevat huoltorakennukset vahingoittuivat. Palossa menehtyi kartanossa asunut Claire Baumgartner.

Rakilan kylä sijaitsee Museotien varrella kahdeksan kilometrin päässä Haminaasta itään. Paikalla on ollut asutusta jo 1400-luvulta asti, luultavasti 2-3 taloa. Vuonna 1551 laadittuihin tarkkoihin maakirjoihin kirjattiin Brakilaan 3 isäntää: Lasse Mikonpoika, Ambrosius Niilonpoika ja Sigfrid Heikinpoika Braki. Lasse ja Ambrosius Braki muuttivat jo 1500-luvulla Haminaan ja jäljelle jäi vain Sigfrid Brakin viljelys, joten tila pysyi Brakin suvun hallussa. Se ei ollut vauras, mutta pystyi vuodesta 1630 varustamaan ratsumiehen ja hyväksyttiin näin rakuunatilaksi.

Viipurin vanhalla maantiellä, joka kulki Brakilan maiden ohi, oli monenlaista kulkijaa, joista jotkut häiritsivät tilan elämää. Matkaajat saattoivat kolkutella oville jopa öisin pyytäen ruokaa ja yösiijaa. Eniten haittaa oli tiellä kulkevista, ryöstelevistä sotilasjoukoista. Kun sotilaita alkoi tulla paljon, Brakilan väki pakeni metsässä olevaan piilopirttiin. Tilanteen rauhoituttua väki palasi tilalle vahinkoja korjailemaan.

Vehkalahden siirryttyä Turun rauhassa v. 1743 Venäjän alaisuuteen asuminen Brakilassa kävi mahdottomaksi venäläisten sotilasjoukkojen takia. He kulkivat talossa miten tahtoivat ottaen mukaansa tavarat ja rehut. Isännälle ei jäänyt enää sijaa omassa talossaan. Jos hän yritti vastustaa sotilaita, hyökkäsivät he hänen kimppunsa iskuin ja lyönnein. Heikki Samuelinpoika kertoi tästä joutuessaan käräjäoikeuteen vuonna 1747, koska oli hylännyt tilansa. Hänellä ei ollut ollut muuta mahdollisuutta kuin muuttaa Haminaan. Brakila jäi autioksi eikä oikeuskaan voinut korjata tilannetta.

Heikki Samuelinpojan jälkeen Brakilan sai haminalainen kauppias Reinhold Böisman. Hänen aikanaan talonpoikaistilasta tehtiin kartano, jonka viljelyksiä hoiti neljä torpparia. Kartanossa oli myös oma kalastaja. Böismannin leski Elisabet Röhling möi tilan everstinna Catherine von Tollille vuonna 1794. 1800-luvun alussa tilan oikeudet annettiin Venäjän armeijassa palvelleelle kenraalimajuri Argunille, joka omisti tiloja myös Mäntlahdessa ja Myllykylän Kartanon.

Kuvat kartanosta Lauri Laisin arkistosta, kenties 1950-luvulta.

Kenraalimajuri Argunilta kartano siirtyi 1800-luvulla valtioneuvos Georg Fredrig von Döringin haltuun. Suku lukeutui Baltian maiden sivistyneisiin ja he käyttivät kotikielensä saksaa. Döringien asuessa Brakilassa Brakilan ja Vilniemen kartanoiden herrasväet vierailivat sunnuntaisin toistensa luona.

Valtioneuvokselta tilan peri hänen poikansa Aleksander. Hän oli sekä insinööri että kenraali ja oli mukana Krons-tadtin sotasataman rakentamisessa. Hänen jälkeensä kartano siirtyi valtioneuvos Max von Döringenille, joka toimi keisarinna Aleksandran yksityissihteerinä ja rahastonhoitajana.

Suomen itsenäistyttyä von Döringenit muuttivat takaisin Saksaan. Vuonna 1919 he möivät Brakilan kartanon vuorineuvos Lennart Baumgartnerille, jonka suvun hallussa se on edelleen.

RAKILAN OSAKASKUNNAN KALAMAJA

Rakilan osakaskunnan kolmivuotinen urakka, uuden hirsisen kalamajan rakentaminen Itä-Kotkaan on valmis ja majan vihkiäisiä vietettiin 9.8. tämän vuoden kesälle tyypillisessä, epävakaisessa säässä. Se ei kuitenkaan juhlijoita haitannut vaan saareen oli kokoontunut runsas joukko kyläläisiä juhlistamaan urakan valmistumista ja lähes joka lauantaisten talkoiden päättymistä.

Majan rakentaminen aloitettiin vuoden 2005 syksyllä puuden kaadolla. Puut vietiin Antero Sorannan navetan taakse, jossa niistä veistettiin ja koottiin talkoilla talven aikana hirsikehikko. Keväällä kehikko purettiin, hirret merkittiin ja kuljetettiin proomulla Itä-Kotkaan, jossa kehikko taas koottiin. "Mökki on suurelta osin Sulo Ihalaisen käsialaa, Maniisin puukässä pyörii kaiket illat. Me muut olemme olleet lähinnä kahvinkeittäjiä", veisteli Ari Sottinen vihkiäisissä, johon Sulo Ihalainen kommentoi: "Hyvää kahvia on ollutkin".

Vihkiäispuheessaan osakaskunnan puheenjohtaja Pentti Rokka kiitteli kyläläisiä, joiden yhteistoiminnan tuloksena seisoi nyt komea kalamaja. Hän toivotti kaikki kyläläiset tervetulleiksi majalle vaikka eivät olisikaan rakennustalkoisiin osallistuneet. Hän kiitti myös lahjoittajia, joita on ollut paljon mm. peltikatto ja aurinkopaneelit on saatu lahjoituksina. Paitsi aikaa myös rahaa on mennyt talkootyöläisiltä mm. matkakuluihin, sillä Itä-Kotkaan on Rakilan kalarannasta matkaa kymmenisen kilometriä.

Vihkiäispuheen ja maljojen jälkeen oli vuorossa nauhan leikkaaminen, jonka suorittivat Ari Sottinen ja Anja Ruhanen. Ari Sottinen jakoi vielä kaikille ahkerasti talkoisiin osallistuneille muistoksi valokuvakirjan, johon oli koottu kuvia talkoiden eri vaiheista. Kuvat kirjaan olivat ottaneet Antero Soranta ja Ismo Koivula ja kirjan taittoi Marjatta Koivula.

Tämän jälkeen aloitettiin ruoan laitto, jokainen teki mitä osasi, jotkut pesivät perunoita, jotkut tekivät salaattia, sienikastiketta tai grillasivat lihaa ja kalaa. Seppo Laienen valmistamaa erinomaista kurkkusalaattia lukuun ottamatta kaikki tarjottavat vihannekset olivat Anja Ruha-

Puuleikkaukset on tehnyt Sulo Ihalainen omasta päästään, niin kuin "neuvottolaismies teki reen". Sulo Ihalainen ylimpänä rappusilla.

sen kasvattamia. Herkullinen ateria maistui saaren rannassa juhliä varten rakennetun pöydän ääressä. Katoskin olisi pöydän päälle laitettu, jos olisi satanut. Aterian jälkeen oli luvassa kahvit ja myöhemmin saunomisen ja uimisen jälkeen voi paistaa vaikka makkaraa. Ruokaa oli varattu mukaan ainakin "kuudeksi päiväksi".

Talkoopäiviä kalamajan rakentamiseen ja ympäristön siistimiseen ym. kertyi lähes 300, joista 142 oli lauantaita. Talkoissa oli aina keskimäärin kuusi miestä. Kaikki hankkeeseen tavalla tai toisella osallistuneet olivat hyvin sitoutuneita siihen ja jokainen antoi oman ammattitaitonsa yhteisen hyväksi. Tietenkin erimielisyyksiä on matkan varrella ollut, mutta kaikki ovat loppujen lopuksi puhaltaneet yhteen hiileen ja lopputulos on nähtävillä Itä-Kotkassa, jonne rantautuminen on sallittua.

Mervi Värri

Mökkitoimikunta, jonka puoleen voi kääntyä kalamajaa koskevissa kysymyksissä:

Sulo Ihalainen, Antero Soranta, Ari Sottinen, Tapani Hanska ja Pentti Rokka

Vasemmalla: Seppo Laine lahjoitti kalastusmajan aurinkopaneelit. Olkapäällä Suvi Suni ja oikealla Ari Sottinen.

Oikealla: Kalasavustamo on haminalaisten Hasun ja Ukon ja "siitä tulee erinomaisia savuhaileja".

KIRKKOVENEELLÄ KUORSALOON

1.

VALOKUVA ULLAAROLA

2.

5.

3. 1.

4.

6.

1) Kesäkuun 14 päivä Kaakonrannan kyläyhdistys järjesti Seppo Pelolan vetämänä Kirkkovenesoudun Mäntlahdesta Kuorsaloon. Mukaan lähti 11 innokasta joskaan ei kokenutta soutajaa. Vene vuokrattiin Kotkan Albatrossista ja perämiehenä toimi Seppo Snellman.

2) Saarella, kunnan laituriassa retkeläisiä oli vastassa Pentti Suomalainen, joka toivotti ensimmäiset koskaan Kuorsaloon kirkkoveneellä saapuneet soutajat tervetulleiksi. Hän kertoi soutajille lähellä laituria sijaitsevan Kuorsalon vanhan kansakoulun historiasta. Kuorsalossa toimi kansakoulu vuosina 1895–1959. Nykyisin koulun opettajan asunto ja käsityöluokka ovat Haminan kaupungin työntekijöiden virkistyspaikkana, mutta koulun luokahuone on säilytetty, joten koululta löytyy vanha koululuokka opetusmateriaaleineen.

3) Kunnan laiturista soudettiin rantaan lähelle Kuorsalon vanhaa hautausmaata, jonne aikoinaan haudattiin myös mäntlahtelaisia. Hautausmaalla Pentti Suomalainen mm. tarinoi kuinka mäntlahtelainen Ida Raussi pääsi viimeiselle leposijalleen tammikuussa 1940-luvulla. Mäntlahdesta arkku kuljetettiin hevosella väylän reunaan lähelle Santsaarta. Sieltä Tammion postimoottori haki arkun ja vei sen väylän yli. Kuorsalon puolella oli reki odottamassa ja se vei arkun hautausmaalle.

4) Hautausmaalta matka jatkui saaren sisäosiin, jossa sijaitti saaren ensimmäinen tunnettu kylä. Pentti Suomalainen kertoi kuinka saarella aikoinaan asuttiin ja mistä saarelaiset saivat elantonsa. Retkeläisillä oli myös mahdollisuus tutustua vanhaan latoon ja pysäyssä oleiviin hirsiseiniin, jotka vielä olivat muistona vanhasta asutuksesta.

5) Lopuksi käytiin Kuorsalon seurojentalolla syömässä Jorma Lommin valmistamaa herkullista lohisoppaa ja tutustumassa seurojentalossa olevaan museoon sekä kuorsalolaisten urheilumenestyksiin. Pienen lepotaun jälkeen olikin aika lähteä paluumatkalle. Menomatalla soudettiin kuvitellen, että seurattiin vanhaa historiallista kirkkovenereittiä. Kuorsalossa soutajat kuulivat tehneensä historiaa itse, sillä kirkkovenettä ei ennen saaren rannassa oltu nähty. Paluumatka sujuikin ripeään tahtiin, oltiinhan päästy historian kirjoihin ja Kylänrantaan saavuttiin 28 minuutissa.

6) Lopuksi kokoonnuttiin Paussi-kioskille kahville kertaamaan päivän kokemuksia ja suunnittelemaan ensikesän soutu-retkeä. Koska oli soudettu niin hyvin yhteen ajateltiin, että voitaisiin soutaa vähän kauemmaksi kuin Tammioon tai Vepsuun, olihan päivä ollut virkistävä kuntoilutapahtuma.

LOMA SUOMESSA !

Tässä sitä taas ollaan, ihanassa Suomessa! Olen kirjoitellut aikaisemmin tänä vuonna opiskelustani Hollannissa ja nyt ajattelin jatkaa tarinaani Suomessa. Saavuin Mäntlahteen kesäkuun viimeisellä viikolla kun kesä oli parhaimmillaan! Tunsin oloni heti kotoiseksi, vaikka teinkin rajun muutoksen kaupunkimaisemasta maalle. Kaikki kesätunteet palasivat heti kun astuin autosta Paussin pihalle iltana auringonvalossa. Grillaus alkoi ja makkarat tulille. Näin se kesä alkoi! Mieleissäni pyöri ajatus: Miten ihana onkaan, että pystyn jättämään kiireisen elämäni Hollannissa taakseni kahdeksi kuukaudeksi ja nauttia Suomen luonnosta ja kesästä!

Seuraavat viikot aikani kului mukavasti äitiäni auttelemassa Paussissa, enimmäkseen keittiön puolella leipomassa, mutta aina välillä myös itse myyntinäisenä. Tämän lisäksi tein kaikenlaista, mitä kesällä kuulukin tehdä, kävin kalassa, venereissulla, teltailemassa, ystäväni laavulla saunomassa, lenkillä, uimassa, ulkona syömässä, häitä järjestelemässä, lukemassa kirjoja, vaateostoksilla, grillaillemassa, mutta ennen kaikkea nautin ystäväni ja vanhempieni läheisyydestä! Tätä olin kaivannut!

Nyt kesälomani on loppupuolella enkä oikein odota innolla lomani viimeistä viikkoa. Tiedän mitä kaikkea alan kaipaamaan Suomesta. Onneksi lohduttava ajatus on se, että kesä tulee joka vuosi uudestaan, ja silloin voin aina palata Suomeen. Kyll' silloin kun on ulkomailla, oppii parhaiten arvostamaan kotimaataan ja näkemään hyvät asiat! Suomi tulee aina olemaan sydämessäni, olenpa vaikka toisella puolella maapalloa. Mikään ei voita Suomen kesää!

Sanna Poelman

Kirjoittajamme Sanna Poelman Rantaituvalla Punk-iltamissa.

ÖLJYTYVENIÄ JA TUULIVOIMAA 1

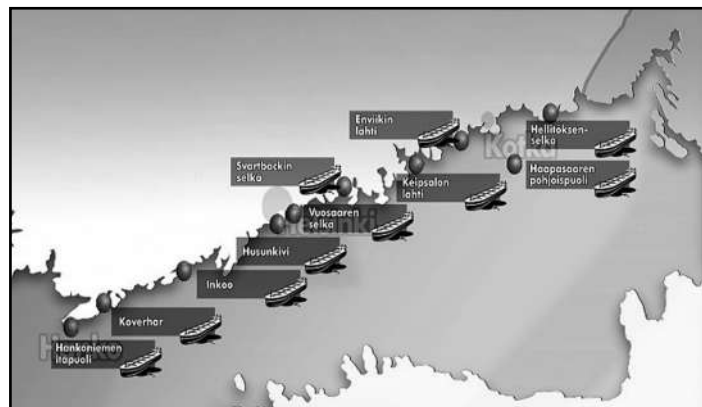
KOEKALASTUKSET - SUOMENLAHDEN ITÄ-OSAN SUOJASATAMIEN LUONTOSELVITYKSET (REFUGE)

Itämerellä liikkuu öljytankkereita noin 70 viikossa ja suurimmat niistä ovat 150 000 tonnin kokoisia. Vajaa puolet näistä tulevat Suomenlahden pohjukasta, Primoskin eli Koiviston öljysatamasta. Venäläisen raakaöljyn merikuljetukset Suomenlahdella ovat nelinkertaistuneet viime vuosina ja niiden ennustetaan edelleen kaksinkertaistuvan lähivuosina. Kasvaneet öljykuljetukset muodostavat suurimman yksittäisen ympäristöonnettomuusriskin Suomenlahdella. Suomen ympäristökeskus arvioi, että kaksirunkoisella tankkerilla tapahtuisi vuoden 2010 kuljetusmäärillä neljän vuoden välein vuotoon johtava onnettomuus.

Öljy- tai kemikaalionnettomuuden tapahtuessa aluksen korjaus ja/tai tyhjennys saattaa olosuhteista kuten myrkyistä johtuen vaatia aluksen hinausta suojasatamaan, joita Kaakkois-Suomeen on perustettu kolme, Klamila (Hellitöksen selkä; 60°29,17'N – 27°29,14'E), Envik (Enviikin lahti; 60°25,00'N – 26°40,00'E) ja Haapasaaren pohjoispuoli; 60°18,00'N – 27°10,80'E). Öljyonnettomuuden tapahtuttua on hyvin mahdollista, että onnettomuusalueita tyhjennettäessä tai korjattaessa mereen valuu suurikin määriä öljyä. Edellä mainitut suojasatamat sijaitsevat suojaissa merenkäynniltä ja virtauksilta, joten alueille päätyvä öljy saattaa muodostaa pitkäaikaisen rasitteen eliöyhteisöille ja mittavat vahingot alueen ekosysteemille.

Helsingin yliopiston Kotkan yksikkö on käynnistänyt hankkeen, Suomenlahden itäosan suojasatamien luontoselvitykset, joka toteutetaan 1.1.2008-21.12.2020 välisenä aikana. Siinä kartoitetaan mahdollisen öljyonnettomuuden varalta eliöyhteisöjen rakenne ja lajien väliset runsaussuhteet sekä selvitetään öljyonnettomuuden kalataloudelliset uhat. Hankkeen rahoittavat Euroopan aluekehitysrahasto (EAKR) ja Kaakkois-Suomen ympäristökeskus. Kattava ja laadukas tutkimusaineisto on tärkeää silloin, kun arvioidaan ja seurataan mahdollisen öljy- tai kemikaalionnettomuuden aiheuttamia vaikutuksia ja haittoja esim. korvauskysymyksissä voidaan vaikutusten olemassaolo luotettavasti todistaa.

Hankkeessa kartoitetaan rantavyöhykkeiden vesikasvillisuus ja suojasatamien levävyöhykkeet yhteistyössä VELMU - hankkeen toteuttajien kanssa. (VELMU= vedenalaisen meriluonnon monimuotoisuuden inventointiohjelma.) Klamilassa tutkimusta tekee Ari Ruuskanen Helsingin yliopistosta. Kaikilta alueilta kerätään myös pohjaeläinnäytteet, sillä äyriäiset ja hankajalkaiset ovat herkkiä öljylle, kun taas monisukasmadot ja sukkulamadot sietävät öljyä paremmin. Ryhmien välisiä runsaussuhteita tarkastelemalla voidaan tehdä johtopäätöksiä öljylle altistumisesta.

Ylen Ajankohtaisen kakkosen internetsivuillaan julkaisema kartta suojasatamista.

Lisäksi kartoitetaan Rantanuoliasen eli rantaneulan esiintymisalueet välillä Pyhtää-Virojoki, jotta voidaan perustaa EU:n vaatimia erityisiä suojelualueita tälle uhanalaiselle lajikkeelle. Rantaneula on öisin pohjan hiekasta ravintonsa hakeva Suomessa hyvin harvinainen laji, joka viihtyy hitaasti virtaavissa tai seisovissa hiekkapohjaisissa vesissä.

Mereen joutunut öljy on uhka kalakannoille, vaikka se ei varsinaisesti tapa kaloja. Niissä tapahtuu kuitenkin fysiologisia muutoksia, esim. kalojen kasvu ja lisääntyminen hidastuvat niiden energian kuluessa myrkyllisten yhdisteiden hajottamiseen maksassa. Tämä johtaa kalakantojen pienenemiseen. Kasvua voi hidastaa myös vähentynyt ravinnon määrä ja lisääntyminen heikentyä öljyn pilattua kutupaikkoja.

Heinäkuussa Helsingin yliopiston Aikuiskoulutuskeskuksen Palmenian tutkijat Kari Saulamo (vastuullinen johtaja) ja Kari Nyberg sekä tutkimusavustaja Ville Vehmaskangas ja kalastusmestari Manu Vihtonen kalastivat Sydänkylän osakaskunnan vesillä 10 verkolla. Kalasaaliit jaettiin 90 numeroituun ämpäriin, sillä joka verkolla, pyydyspaikalla, syvyydellä ja solmuvälillä piti olla oma äm-

Ville Vehmaskangas numeroi ämpäreitä joihin tutkimusta varten pyydyt kalat kerätään.

Kari Nyberg "tutkimuspöytänsä" ääressä.

pärintä.

Tutkimuksessa otettiin 300 ahvenesta näytteet. Ahven sopii hyvin tutkimukseen, koska se on yleinen kala ja sen kasvua voidaan seurata helposti. Tutkimuksessa vertaillaan eri paikoissa kuten Ruotsissa, Ahvenanmaalla ja Perämerellä kasvaneita ahvenkantoja ja kerätään perustietoa siitä minkälaisia ja minkä ikäisiä kalakantoja on. Ympäristöonnettomuuden sattua jollain alueella voidaan kalakantoja taas vertailla, sillä ne muuttuvat jatkuvasti.

Tutkija merkitsi jokaisesta ahvenesta pituuden ja painon pussin päälle. Sen jälkeen hän irrotti kalasta molemmat kuuloluut ja laitoi ne merkattuihin pusseihin. Kuuloluusta näkee kalan iän samaan tapaan kuin puun ikä voidaan arvioida kasvurenkaista. Kuuloluuta voidaan paahtaa liekin alla, jolloin se tummuu ja vuosirenkaat tulevat paremmin näkyviin. Kesällä vuosirenkaat kasvavat leveiksi ja ovat vaaleita, kun taas talvella kylmässä kasvanut vuosirengas on ohut ja tummempi, sillä kala on vaihtolämpöinen.

Tutkimuksissa seurataan kalojen ikäjakamaa, jos on paljon nuoria yksilöitä, kaloja on ehkä pyydetty liikaa, esim. särkikaloissa on paljon vanhoja kantoja, sillä niitä ei paljon kalasteta. Ahvenista naaras kasvaa isommaksi kuin uros ja yleensä yli kaksikymmensenttiset ahvenet ovatkin naaraita. 1980-luvulla metsäjärvien happamoituminen aiheutti sen, että kalat eivät lisääntyneet, jolloin myös koiraat kasvoivat isoiksi.

Ahvenilta tutkitaan myös maksa, sen paino ja väri. Vieraiden aineiden kerääntyminen maksaan suurentaa sen suhteellista kokoa. Mitä punaisempi maksa on sitä parempi, sillä ympäristömyrkyt kuten öljy vaalentavat maksaa. Sydänkylän vesiltä pyydettyjen kalojen maksat olivat punaisia. Tutkijat kertoivat alueen vesien olevan puhtaita, sillä he mittasivat jokaisesta pyydyspaikasta myös näkösyvyyden, joka oli esim. Kajansaaren ja Tinkasen välillä 3,5 metriä. Pietarin saasteet virtaavat merivirtojen mukana Haminankin ohi ja nousevat pintaan vasta

Kari Nyberg irroittaa pinseteillä kuuloluuta.

kauempana lännessä.

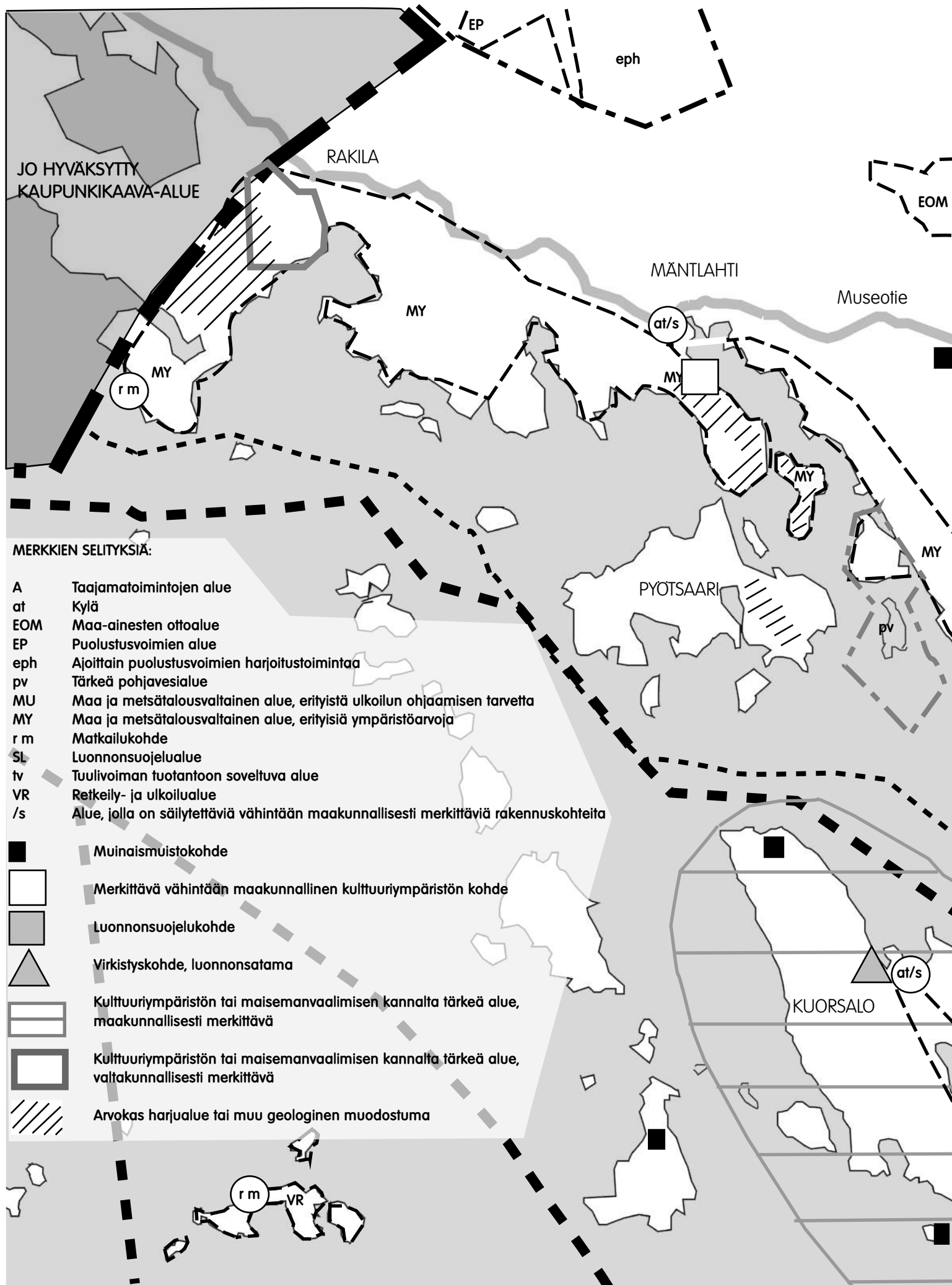
Ahvenen sappinesteestä voidaan tutkia myös biomarkkereita; laboratoriossa tehtävällä PAH-analysillä voidaan arvioida, missä määrin kala on altistunut öljylle.

Hankkeessa kootaan yhteen eri kalastusmuotojen saaliit itäiseltä Suomenlahdella ja alueen koekalastusten tulokset, sekä kerätään olemassa oleva tieto poikastuotantoalueista. Kerätyn tiedon pohjalta selvitetään suurimmat alueelliset ja lajikohtaiset taloudelliset uhat, jos meillä sattuisi öljyonnettomuus, jonka vaikutukset ulottuisivat Pyhtään ja Virolahden väliselle alueelle. Lisäksi laaditaan ohjeistus öljyonnettomuuden aiheuttamien kalataloudellisten vahinkojen selvittämiseksi.

Mervi Värri

Kari Saulampi ja tutkimuksissa käytetty vene laitteineen ja kalasaaliineen.

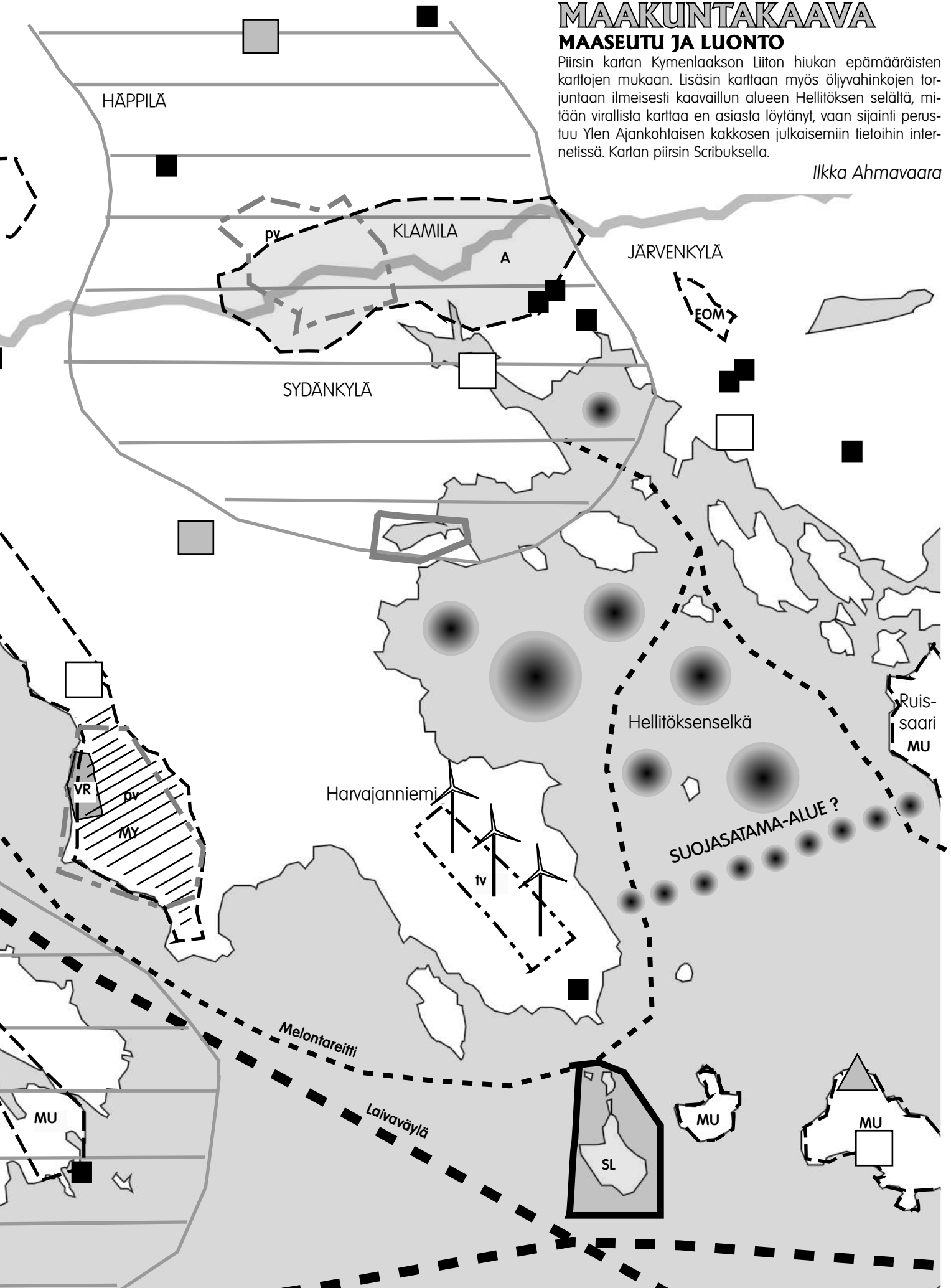

MAAKUNTAKAAVA

MAASEUTU JA LUONTO

Piirsin kartan Kymenlaakson Liiton hiukan epämääräisten karttojen mukaan. Lisäsin karttaan myös öljyvahinkojen torjuntaan ilmeisesti kaavailun alueen Hellitöksen selältä, mitä virallista karttaa en asiasta löytänyt, vaan sijainti perustuu Ylen Ajankohtaisen kakkosen julkaisemiin tietoihin internetissä. Kartan piirsin Scribiksella.

Ilkka Ahmavaara

ÖLJYTYVENIÄ JA TUULIVOIMAA 2

MAASEUTUKAAVA LAUSUNTOKIERROKSELLA

Sydänkylän osakaskunnan kutsumana oli Sydänkylän Erämiesten metsästysmajalle saapunut 11.8. runsas joukko paikallisia maanomistajia sekä alueen mökkiläisiä tutustumaan ja kommentoimaan esittelykierroksella olevaa uutta maakuntakaavaa. Asiaa esittelemään oli Kymenlaakson liitosta kutsuttu suunnittelujohtaja Ari Pietarinen.

Kymenlaakson liitolla on kaksi tehtävää: aluekehitys- ja kaavoitustehtävä. Näitä tehtäviä toteuttaakseen se on laatinut uuden maakuntakaavaan, joka on kesän aikana ollut Kymenlaakson kunnissa esittely- ja lausuntakierroksella.

Kaavaan on merkitty aluevaraukset Ympäristöministeriön valtakunnallisten alueidenkäyttötavoitteiden mukaisesti. Kunnilla ja yksityisillä ihmisillä oli 15.8. asti mahdollisuus antaa palautetta kaavasta. Maakuntahallitus käsittelee palautteita ja korjaa virheitä lokakuussa. Korjattu versio lähtee joulukuussa uudelle lausuntakierrokselle kuntiin ja korjattuun kaavaan on silloin mahdollisuus ottaa kantaa joko oman kunnan virastossa tai Kymenlaakson liiton internetsivuilla osoitteessa: http://www.kymenlaakso.fi/internet.htm?maakuntakaava_maaseutu

Ensi vuoden toukokuussa, kun kaava on lopullisesti valmis, maakuntahallitus esittää sen hyväksymistä maakuntavaltuustolle, joka koostuu alueen kuntien edustajista. Valtuuston hyväksytyä kaavan ympäristöministeriö vielä vahvistaa sen. Maakuntakaavasta voi tehdä valituksen Ympäristöministeriöön ja Korkeimpaan hallinto-oikeuteen, jos ei ole tyytyväinen esitettyihin ratkaisuihin.

Maakuntakaavassa on mm. esitetty Virolahden alueelle kahta tuulivoimala-aluetta toista Harvajanniemeen ja toista Siikasaaren ja nämä suunnitelmat puhuttivat kovasti läsnäolijoita. Alueen mökkiläisiä huolestutti tuulivoimaloiden aiheuttama melu lukuisia vapaa-ajanasuntoja sijaitsevalla Harvajanniemellä. Suunniteltuun tuulivoimalapuistoon on lähimmiltä mökeiltä matkaa ainoastaan 300 metriä. Lisäksi heitä huolestutti, miten käy muuttolintujen, kulkeehan arkinen muutto Harvajanniemen kautta. Lisäksi alueella on kuulemma liito-oravia.

Vapaa-ajan asukkaat olivat sitä mieltä, että virkistysalueena toimiva Harvajanniemi muuttuu teollisuusalueeksi, jos tuulivoimaloita rakennetaan, sillä ne vaativat lähes sata metriä leveän ja 20 metriä korkean voimalinjan, jolla sähköä siirrettäisiin kuluttajille. Lisäksi tarvittaisiin leveämpiä ja uusiakin teitä. Olemassa olevia teitä ei ole mahdollista leventää, sillä nykyisetkin tiet kulkevat mökkitonttien läpi. Mökkiläiset ihmettelivät, miksi tuulivoimaloita ei voida sijoittaa jo olemassa oleville teollisuusalueille kuten Haminan ja Kotkan satamiin ja esim. sulje-

Tuomo Peltola selvittää kuinka hassulta näyttäisi, jos esitetty rakennusten 3m:n korko meren pinnasta toteutuisi ranta-aittojen kohdalla. Keskellä Ari Pietarinen.

tun Summan tehtaan alueelle. Ari Pietarin mukaan Kotkan satamaan ei mahdu ja Haminan satamaan ei tuulivoimaloita voida sijoittaa siellä olevan kemianteollisuuden vuoksi. Summan tehtaan tuleva käyttö ratkaisee soveltuuko se tuulivoimala-alueeksi.

Ari Pietarinen selvitti, että karttaan merkitään vain aluevaraus ja tulevan tuulivoimalan rakentajan tulee selvittää ennen rakentamista mahdolliset haitat esim. ylittääkö voimaloiden melu sallitun 45 desibeliä.

Maanomistajat halusivat myös tietää voidaanko heidän maitaan pakkolunastaa, sillä tuulivoimala-alueiden lisäksi yksityisten omistamia alueita kuten saaria, on kaavaan merkitty yleisiksi virkistysalueiksi. Vastaus tähän löytyi Erkki Raussilla mukana olleesta Maa- ja vesialueiden käytön lakikirjasta: Yhteinen etu menee aina yksityisen edun edelle.

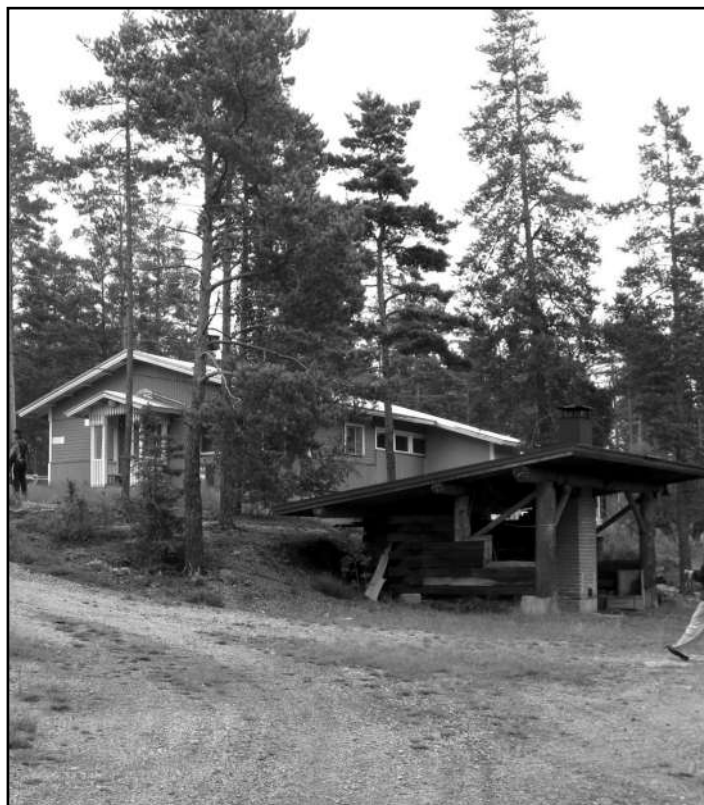
Maakuntakaavassa on haluttu varmistaa yleinen virkistäytyminen ja siksi vielä rakentamattomat alueet on varattu virkistyskäyttöön. Vaikka ranta-alue onkin maakuntakaavassa varattu virkistyskäyttöön, on sinne vielä mahdollisuus rakentaa, jos voimassa oleva rantayleiskaavakaava sallii sen. Maakuntakaava ei kumoa voimassa olevia yleiskaavoja. Kuntien tulee uusia kaavoja

laatiessaan tai uudistaessaan vanhoja kaavoja huomioida maakuntakaava, mutta voimassa olevat yleiskaavat määrittävät rakentamiseen luvalliset alueet.

Tilaisuudessa ehdotettiin, että virkistyskäyttöön otetaisiin alueita valtion omistamilta mailta eikä yksityisten maita. Ari Pietarinen kertoi, että Uudellamaalla valtio on joko lunastanut tai vuokrannut yksityisiltä maanomistajilta alueita virkistyskäyttöön ja tämä on mahdollista myös Kymenlaaksossa.

Suunnittelujohtaja Ari Pietarinen sai maanomistajilta ja vapaa-ajan asukkailta runsaasti sekä suullista että kirjallista palautetta vietäväksi kaavan suunnittelijoille. Sydänkylän osakaskunta on kesäkokouksessaan mm. ottanut kielteisen kannan tuulivoimalapuiston rakentamiselle. Tilaisuudessa kulttiin myös kommentti, että Suomessa rantarakentaminen on "löysää" eurooppalaiseen tasoon verrattuna, joten sitä on vara vähän tiukentaakin. Nyt maakuntakaava on korjausvaiheessa ja joulukuussa on taas mahdollisuus ottaa kantaa, heidänkin, jotka nyt eivät ehtineet.

Mervi Värri

Sydänkylän Erämiesten vuonna 1995 valmistunut metsästysmaja.

Ari Pietarista (seisomassa oikealla ikkunan edessä) saapui kuuntelemaan runsas joukko maakuntakaavasta kiinnostuneita.

ASIAA SYDÄNKYLÄSTÄ

KYLÄSUUNNITELMA

Sydänkyllän lähitulevaisuudesta kiinnostuneena kävin kauppareissulla noutamassa uuden Kyläsuunnitelman. Suunnittelutilaisuudessa mukana ovat olleet vain Klamilan Seutu ry:n hallituksen jäsenet apunaan hanke-
neuvoja. Seutukunnan esittely on tehty asiallisesti, ainoastaan lasten leikkikentän suunnittelu torille ihmetyttää. Luulisi kentän ja kylän lasten olevan samassa paikassa.

Kylätoiminta alueella on vireää ja monia hankkeita on toteutettu eri toimijoiden taholla. Yhteistoiminta Klamilan Seutu ry:n kanssa eri toimijoilla on ollut vähäistä. Aktiivisten toimijoiden joukko on kuitenkin suhteellisen pieni ja vähenemään päin. Pyölintalo toimii osakeyhtiöpohjalta vuosittain järjestettävän yhtiökokousten päätösten mukaisesti. Osake-enemmistö on kyläläisten hallussa, joten määräysvalta taloon on kyläläisillä, kuten on ollut useita kymmeniä vuosia.

Kehittämisen kohteita tulevina vuosina muutaman mainitakseni:

- uuden koulun rakentaminen kuntaliitoksen jälkeen.
- kaupungin kaavoittamat uudet asuinalueet kaupungin maille Pitkäsillanmäeltä Niittynotkonmäelle.
- Moottoritietä uusi suora tie kylään.
- Kaavan täydentäminen Sydänkylläntien ja Portaiden väliselle alueelle yhteisaluetoimituksen jälkeen.
- Venereitti Portaille asti.
- Omarantaisia asuintontteja Skipparinkylän puolelle?
- Tieyhteys Skipparinkylä – Kyöperiikki.
- Talojen 11, 8, 1, 2, 3, 4, 5 ja 6 venevalkamat.
- Laivakallion, Salniemen ja Jokniemen alueiden kehittäminen osakkaiden käyttöön.
- Klamilan satama-alue on kehitetty nykyiseen tilaan Klamilan Seudun suunnittelulla ja kunnan toimesta. Kehitys jatkuu samansuuntaisena tulevaisuudessa. Sydänkyllän osakaskunta ja kunta on tehnyt sopimuksen maanvaihdoista, jolloin sataman aallonmurtajan ja entisen leirintäalueen välinen alue tulee kunnan omistukseen. Kunnan antamien tietojen mukaan alue on tarkoitus myydä edullisesti paikalliselle yrittäjälle, jolle on jo myyty aiemmin 2,6 ha määräala Klamilan seudun laatiman kehityssuunnitelman mukaisesti. Markku Uski puhelimesta totesi allekirjoittaneelle, kun vastustin myyntiä, että kunta toteuttaa kyläläisten tahtoa.
- Kalavesien hoito ja kalankasvatus talkootyöperiaatella osakaskuntien taholta jatkuu.
- Mikäli Rautalanselälle ei tule tarpeeksi ympäristölupia kalankasvatukselle, niin osakaskunnille tulee päätettäväksi huoliatanko kalankasvatamoita osakaskuntien vesille.

Kaloja tulisi alustavan tiedustelun mukaan aluksi 200 000 kiloa. Kalasatamassa alkaisi liikumaan kaloja ja kalarehuja yms. aivan eri tavalla kuin nykyisin. Kylään tulisi työtä ja veteen ravinteita kasvatuskasseista.

- Suojasataman takia öljyntorjuntavalmiuden lisääminen on hyvin tärkeä asia tulevaisuudessa.

- Kalankasvatuksen ja öljyntorjuntavalmiuden takia pienvenesataman siirtyminen kalasatamasta saattaa tulla ajankohtaiseksi, jolloin kalasatama käytetään alkuperäiseen tarkoitukseen.

- Vesihuollon järjestäminen kyläalueen loppuihin 280 taloon ja rannoille noin 500 loma-asuntoon. Kuntaliitoksen porkkanarahoista kunnan siivu Klamilan kehittämiseen.

- Seudullisesti merkittävän ampumaradan toimintaedellytyksistä on pidettävä huolta.

SIIMOJEN YÖ 28 - 29.8.

Ankeriastutkimus jatkuu torstaina 28. päivänä elokuuta, kun tutkijat tulevat Jouni Tolosen johdolla Klamilan kalasatamaan. Ankeriasta voi pyytää valmiiksi sumpuun tai pakkaseen voi laittaa aiemmin pyydetystä pään ja suolet. Näytteeseen tulee laittaa mukaan ankeriaan tiedot; pyytäjä, päivämäärä, paino, pituus ja väri (palanahkaa mahan puolelta).

Ankeriasta on elokuussa tullut Klamilan lahdelta hyvin, esimerkiksi Arto Juosila sai 15. 8. mökkirannastaan Pärnäselältä 50 kourun siimalla 3 ankeriasta. Ammattikalastaja Jallo Malmi sanoi 10.8. puhelimesta saaliiksi 66 ankeriasta. Ilmeisesti hän tarkoitti koko alkukesän saalista eikä kaloja yhdessä yössä. Kelviikin puolella ankeriasta on tullut harvakseltaan vaikka pyynti on ollut aktiivista. Nyt kaikki ankeriastutkimuksesta kiinnostuneet siimoille ja avustamaan tutkimuksessa.

Klamilan miehet saivat suuria siikasaaliita Reikopusta. Postin venekunta sai 120 siikaa yössä ja M. Tahkon venekunta sai yöpyynnistä 17 verkolla 128 siikaa ja päiväpyynnistä 114 siikaa, jolloin vuorokaudessa saalista tuli 242 siikaa. H. Peltola sai useampana yönä sadan siian paikkeilla olleita saaliita. Kelviikin puolella miesten paras saalis oli E. Raussin ja A. Harjulan saama 60 siian saalis.

Tuomo Peltola

KATISKAKURSSI

Klamilan satamaan kokoontui elokuun ensimmäinen päivä toistakymmentä kalastajaa ja/tai harrastajaa "Katiskakurssille". Kurssilla tehtiin 12 katiskaa kuudessa ryhmässä ja opettajana toimi Jaakko Koskela. Kurssin tarkoituksena oli edistää katiskakalastusta ja opastaa paikallisia kalastajia edullisen pyytävän katiskamallin rakentamisessa.

Tuomo Peltola hankki tarvittavat materiaalit, 4 rullaa 50 cm korkeaa minkkiverkkoa 25 mm silmällä (halkaisija 1,75 mm) 25 m, sinkilöitä 2 pussia (1 000 kpl), sinkiläpihtejä 4 kpl, 4 mm sankalankaa, kuminarua 0,5 m / katiska ja 1,5 mm lankaa luukkuihin. Sydänkyllän kalastuskunta tuki kurssia maksamalla puolet materiaalikuluista ja osallistujat maksoivat toisen puolen, jolloin kullekin kurssilaiselle jäi 23 euron maksu.

Kurssilaiset toivat mukanaan tarvittavat työkalut: pihdit verkon leikkaamiseen (peltisakset, sivuleikkurit, vaijeripihdit yms.), verkon taittamiseen sopivat pihdit (tongit), ynnä muita työkaluja ja laastaria. Kurssilaiset saivat itselleen tekemänsä uudenmalliset, suorakulmaiset katiskat. Kalastuskunta tarjosi vielä kurssilaisille ja opettajalle kahvit Klamilan Veneilijöiden kioskilla.

Mervi Värrö

KYLÄ MAAILMASSA

KULTTUURIHEINÄKUU MÄNTLAHDESSA 2008

Kiitos Kannis!

**RANNANTAIAKAA VÄKI RY KIITTÄÄ TAPAHTUMAA
TUKENEITA YRITYKSIÄ:**

- WATERBOYS OY
- NIVELKULMA JARMO RASTAMO
- KAAKON NÄKÖKULMA
- HAMINAN ENERGIA
- HAMINAN VESIJOHTOLIIKE PENTTILÄ
- YMPYRÄ
- HAMINAN UUSI APTEEKKI
- OSUUSPANKKI
- NORDEA
- SAMPOPANKKI
- SOLVER PALVELUT
- OJALAN TALKKARIPALVELU.

KYLÄ MAAILMASSA

KULTTUURIHEINÄKUUN MÄNTLAHDESSA 2008

Kulttuuriheinäkuu avattiin galleria Kylmen Kullan avajaisissa Pausi Kioskilla 4.7.

Kuukauden avajaispuheen piti Ilkka Ahmavaara, jonka jälkeen Herman Poelman esitteli galleria Kymen Kullan syntyhistorian, sekä esillä olevia teoksia.

Näytteillä oli muunmuassa Harri Jääskeläisen, Anita Ahmavaaran, Jukka Tolsan ja Herman Poelmanin teoksia. Näyttely jatkui vielä pitkään elokuun puolelle.

Kävijöitä galleriaan kirjautui noin 200.

In Jengin Jytädisko

Disko heilui ja keinui rokaten ja rollaten...

Kahtena heinäkuuisena perjantaina eläydyttiin 60-luvun lopun rock-musiikkiin kun Ossi Juurikka soitti kelanauhurilta Mäntlahden tanssilavalla soitettuja alkuperäisiä nauhoja.

PUNKROCK PALASI AIKUISENA MÄNTLAHTEEN

Saivat sykemittarit kyytiä kun punkrock kajahti ilmoille Pagodissa Mäntlahden tanssilavan malliin. Tanssilava purettiin, mutta Punkrock syntyi ja aikuistui.

Lauantaina 5.7. kolme Punk-bändiä näyttivät taitonsa. Paikalla ollut yleisö sai kuulla ja kokea, mitä irtoaa, kun esiintyjillä on osaamista ja asennetta. Illan aloitti haminalainen punkrockia soittava THE DILLIGAFS ja sen jälkeen oli vuorossa myös alkujaan haminalainen SKV, joka aikoo perustettiin yhtä keikkaa varten. Viimeisenä esiintyi oldschooll punkkia edustava lahtelainen SA-INT, joka on perustettu jo vuonna 1984. Jokainen bändi veti esityksensä täysillä eikä voi kuin ihailla ja ihmetellä sitä energiaa ja taitoa, mitä soittajilla on.

Vas: THE DILLIGAFS vauhdissa. Sepo basso, Jani rummut, Markus kitara. Alla vas: SKV (Satakertaa Vittu). Riku basso, Jani rummut, Jerry laulu ja kitara, Sepo kitara.

All oik: SA-INT Lahdesta, Malja laulu, Kuju rummut, Ari basso, Juha kitara.

Martin Staffan ensemble.

LUOVUUDEN ILTA 29.7.

Iltaan oli kutsuttu Rannantaikaa väki ry ystävineen sekä mm. kirjallisuusyhdistys Paltta ja maahanmuuttajien Rodnik ry. Valitettavasti Rodnikista ei tällä kertaa päässyt kukaan, mutta Paltasta paikalle saapui yhdistyksen puheenjohtaja Martin Staffan (Martti Tahvanainen).

Martin lausui runoja ja häntä säestivät Ilkka Ahmavaara (kitara) ja Timo Viialainen (afrikkalainen rumpu). Pirkko Sorannan runoja lausuiivat kylän naiset Laila Poelman, Mari Mäkelä ja Mervi Värrö. Illan päätteeksi tupsahti paikalle ties mistä hollantilainen trubaduuritaituri Kris tuoden mukanaan mm. varsin elävän Elviksen. Nuotiotulen ja Krisin esitysten myötä ilta kaareutui tunnelmallisesti yöhön tulen räiskiessä nuotiossa.

Kris Hollannista. Toivottavasti näemme hänet taas ensi vuonna!

KYLÄ MAAILMASSA KULTTUURIHEINÄKUUN MÄNTLAHDESSA 2008

ILTA KITARALLE: HASSE WALLI SUORAAN DAKARISTA 12.7.

Hassella on monta rautaa tulessa, mutta ei niin kiirettä etteikö hän olisi ehtinyt lentää Senegalista uuden crossover bändinsä parista "kartanolleen" Mäntlahden Rantatituvalle esiintymään. Mukanaan hän toi Power Trionsa, sekä lämmittelijäksi kotkalaisen blues ja rock yhtyeen Endless Circles.

Elokuussa Hassella alkaa puolestaan kymmenen keikan kiertue Suomessa alkuperäisen Piirpaukkeen kanssa. Kiertue starttasi Vi-rojoelta 24.8. basisti Antti Hytin kotikylästä. Ja meno oli mahtavaa!

KUVA MATTI ANTONEN

Hasse Wallia tuli paikalle kuuntelemaan Rantatituvan ennätys MAKSANEITTEN yleisö. 5 euron pääsylipun kuittasi noin 70 henkeä.

LASTENPÄIVÄ - SATUMATKA 26.7

26.7. Rantaituvalle saapui Satumatka productions Virolahdelta. Yleisö sai nähdä nukketheateriesityksen Vaarin rukkanen ja ihmetellä kuinka paljon asukkaita mahtuikaan vaarin rukkaseen. Satuhahmon taidepajassa valmistettiin merirosvohatut, ilmapallokoiria ja kokeiltiin huovutusta. Lisäksi oli lastenkonsertti Satu- ja Laululipas sekä Peppi Pitkätossun Karkkibingo, joten lapsille riitti hauskaa puuhaa koko iltapäiväksi. Karkkibingo taisi olla suosituin, sillä osallistujat saivat mukaansa paljon karkkeja.

JOHANNA KAARTO

Barokkimusiikkia ei ole kovin paljon sävelletty huilulle, mutta siitä saatiin näyttävä otos kun Johanna Kaarto soitti ja esitteli Bachin, Telemannin, Quantzin ja Stamizin teoksia Kulttuuriheinäkuun päättäjäisiksi iltakonsertissa 26.7.

ILLAN OHJELMISTO:

Johann Sebastian Bach: Partita a- moll, BWV 1013,
George Phillip Telemann: 12 Fantasie / 2. Fantasie a - moll, TWV 40:3,
Johann Joachim Quantz: 16 Pieces / 1, 2, 11,
Anton Stamitz: Capriccio-Sonata A - dur.

Kaakonrannan sapuskaa:

Rantaituvan backstagella tarjottua esittelee Mervi Värri:

KUKKAKAALIA HASSELLE

Isokko kukkakaali
2 rkl voita
2rkl vehnä jauhoja
0,5 l maitoa
riipaus mustapippuria
1 pkt Koskenlaskija sinihomejuustoa

Keitä kukkakaali lähes kypsäksi
Sulata rasva kattilassa ja lisää jauhot, kiehauta älä ruskista.
Lisää maito vähitellen koko ajan sekoittaen,
lisää mausteet ja keitä n. 5 min.
Lisää sinihomejuusto paloina ja anna sen sulaa.
Voitele uunivuoka ja laita kukkakaali siihen.
Kaada juustokastike kukkakaalin päälle ja ruskista 225 asteisessa uunissa.
Kokeeksi voit korvata puolet Koskenlaskijajuustosta Aura sinihomejuustomuruilla.

MAKARONISALAATTI

1 pss pieniä makaroneja kypsennettynä
Pala kurkkua kuutioina
Muutama maustekurkku kuutioina
Pala purjoo pilkottuna
Pari sipulia varsineen pilkottuna
Paprika kuutioina
Omena kuutioina
Varsiselleriä pilkottuna
Jääsalaattia
Nippu tilliä

Yhdistä kaikki tai osa em. aineista, jos kaikkia ei satu olemaan.
Kastikkeeksi voit laittaa purkin tai vähän enemmänkin maustettua kernaviiliä (Viinietikkaa, tilliä, mustapippuria, sinappia ym.) tai öljykastiketta.

Muistitko maksaa?

JÄSENMAKSU 2008:

HUOM!
Rakilaan
lehti jaetaan
edelleen
kaikille
ilmaiseksi!

10 €

Lehti sisältyy jäsenmaksuun. Lehden voi myös tilata liittymättä jäseneksi 15 eurolla.

Rannantaikaa väki ry:n tili:

Haminan Seudun Osuuspankki 550600-261550

Laita pankkimaksuun myös postiosoitteesi!

LOPPUKESÄN TULOT JA MENOT

13.9.LA Viipurin matka

Ilmoittautumiset 31.8. mennessä Eeva Salastolle GSM: 0400 423 422. Vain 12 ensimmäistä pääsee mukaan.
Järj. Kaakonrannan kyläyhdistys.

20.9.LA klo 9.00 SIENTEN TUNNISTUSKURSSI

Tunnetko lähiympäristösi sienet? Tule mukaan opettelemaan ja tekemään kysymyksiä. Kurssilla kerätään sieniä, rakennetaan niistä näyttely ja opetellaan tunnistusta. Ota mukaan laakea astia, kori tms. ja sieniveitsi.
Kurssin vetää sienineuvoja Auli Väisänen. Osallistumismaksu 5 euroa. Lopuksi maistellaan sieniruokaa.
Ilmoittautumiset Pausi-kioski tai Laila Poelman 0400 663 637.
Järj. Kaakonrannan kyläyhdistys.

28.9.SU klo 10 - 15 SILAKKAMARKKINAT

Myyjiä tulossa yli 100, myyntipaikat loppuunmyytyt. Viime vuonna oli noin 6.000 ostoksillakävijää

28 - 29.8. SIIMOJEN YO

Tarkemmat tiedot sivulla 14.

KYLÄTUPA RONKULI AVOINNA:

syyskuun loppuun ti-ke-to 9.30 - 13.30 ja pe 12.30 - 20
Lokakuun alusta talviaikataulu ti-ke-to sama mutta pe 10.30 - 18.00
Ripatin leivonnaiset jo nyt: to ja pe
* käsitöitä * lahjatavaraa * nettiyhteys * leivonnaisia *
* paikkakuntainfoa * Klamilan seudun palveluhakemisto *

PYÖLINTALON (Museotie 1765) SYYSKAUDEN OHJELMA

(muutokset vielä mahdollisia)

- maanantai 13-16 lasten liikunta
- maanantai 17-21 teini-ikäisten vapis
- tiistai 4H-kerho
- keskiviikko 18-18.45 naisten jumppa (kansalaisopisto)
- torstai 13-14.30 KKI aikuisliikunta
- torstai 18-19.30 vatsatanssi (kansalaisopisto)
- torstai 17 - 21 teini-ikäisten vapis
- perjantai Veto ry:n jumppa 19-20
- sunnuntai 17-18 palloilukerho

HEI MÄNTLAHDEN POPPOO!

VETREÄ RYHMÄT KOKOONTUVAT MÄNTLAHDEN TOIVOLASSA 2008. VIRKISTYSTÄ ARKEEN, MUKAVAA YHDESSÄOLOA, TUNTEITA JA TUOKSUJA, KEVYTTÄ LIIKUNTAA JA ILOISTA VAIPAUTUMISTA. AJANKOHDAT JA OHJELMAT ALKUSYKSYLLE 2008 OVAT:

TO 11.9 KLO 11.00 TOIVOLAN PIHALLA SAUVAJUMPPAA
TO 25.9 KLO 11.00 TASAPAINOHARJOITUS
TO 2.10 KLO 11.15 AVAAVA TUOLLJUMPPA
TO 23.10 KLO 11.15 KEHON JA MIELEN RENTOUTUS
TO 30.10 KLO 11.15 ASAHI - TERVEYSLIIKUNTAA

OHJELMAT ON SUUNNATTU KYLÄN ELÄKEIKÄISILLE. TULE HUOLEHTIMAAN OMASTA HYVINVOINNISTA MUKAVASSA SEURASSA. OHJELMAT OVAT ILMAISIA.

T: Ohjaaja Antti Greijus p. 040-7495695

VETREÄ-HANKE

VEHKALAHDEN VANHUSTENTUKIYHDISTYS

